РІК ЗАСНОВАНЯ 1893.
"СВОБОДА"
"LIBERTY"
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Всі листи, моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „SVOBODA".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA"
("LIBERTY")
the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 83 Grand St., Jersey City, N. J.
The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союза -- "SVOBODA" -- Official organ of Ukrainian National Association.

РІК XXIII. ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. Дж., второк 28-го вересня 1915. Ч. 114. VOL. XXIII. JERSEY CITY, N. J., Tuesday, September 28, 1915. N. 114.

ВЕЛИКА БИТВА НА ЗАХОДІ.

Німці стратили 20.000 в полонених і 33 гармат.

Похід російської армії на Волини здержаний.

Над рікою Іквою полонили Австрійці 4020 Москалів.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ:

НАСТУП ФРАНЦУСЬКИХ І АНГЛІЙСЬКИХ ВІЙСК У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ.

БЕРЛІН, 26. вересня. — Головна німецька кватира доносить у вчерашнім урядовім звіті, що французькі і англійські війска розпочали на цілій боєвій лінії наступ, який однак з малими вимками не приніс їм ніякого більшого успіху. Протинапади, переведені німецькими війсками, виказують корисний перебіг.

Страти по обох сторонах є дуже тяжкі. Вправді в кількох місцях удало ся неприятелеви зискати на терені, однак сї користи не мають жадної стратегічної вартости.

Німецькі війска добровільно опорожнили місцевість Сушє, яка вже від давна лежить в руїнах. Коло місцевости Льос німецька дивізія уступила з першої лінії закопів на другу. Тесаме перевели німецькі війска на північ від Перт, де неприятель по трудневнім безнастаннім бомбардованю розпочав був сильний наступ.

Неприятелеви не удало ся однак в жаднім місци переломити німецьку оборонну лінію.

Урядовий звіт звучить:

„Початкові битви, які мають на цїли переведенє великого наступу у Франції і Бельгії а до якого Французи і Англійці вже від місяців готовили ся, розпочали ся. Однак дотеперішний перебіг битв не приніс неприятелеви якихось важнійших успіхів.

„Коло Іпр неприятель потерпів тяжкі страти і без успіху мусів уступити назад.

„На полудневий захід від міста Лїль одна із німецьких дивізій була приневолена уступити на другу лінію закопів. Притім потерпіли ми значні страти у воєнних матеріялах, які були нагромаджені між першою і другою оборонною лінією. Протинапад наших війск відбуває ся успішно.

„Наші війска опорожнили добровільно руїни села Суше. Всї напади зістали відбиті з великими стратами для неприятеля.

„На північ від Перт німецька дивізія, виставлена через 70 годин на сильний гарматний огонь, уступила рівнож на другу оборонну лінію, яка лежить два до три кільометри дальше назад.

„На прочій боєвій лінії неприятель не віднїс жадного успіху, але з великими стратами мусів уступити на свої первісні становища".

НІМЦЇ МАЛИ СТРАТИТИ 20.000 В ПОЛОНЕНИХ І 33 ГАРМАТ.

ПАРИЖ, 26. вересня. — Французькі і англійські урядові вісти доносять, що страти Німців в послідних битвах числять около 20.000 в полонених і 33 гармат.

Воєнні знавцї оцінюють загальні страти Німців в послідних днях битви на 50.000 до 60.000 в убитих, ранених і полонених.

Найблизші дні виважуть властиве значінє і властиві успіхи отсеї великої офензиви у Франції і Бельгії. Коли союзним війскам не удасть ся здобути дальших нових успіхів, то се буде доказом, що в останних битвах вони потерпіли не меньші страти від Німців та що їх сили є за слабі, щоби переломити головну оборонну лінію німецьку.

ВІЙНА З РОСІЄЮ:

В ГАЛИЧИНЇ НЕ ЗАЙШЛИ НІЯКІ ВАЖНІЙШІ ЗМІНИ.

ВІДЕНЬ, 26. вересня. Звіт міністерства війни подає отсї урядові вісти:

„В Галичинї не зайшла ніяка зміна".

Російські рапорти згадують про поменьші битви коло Теребовлї і дальше на полудне коло Тлустого. З того виходить, що Москалї в Галичинї на цїлій лінії були приневолені уступити над Серет.

АВСТРІЙСЬКІ ВІЙСКА ЗДЕРЖАЛИ НАСТУП МОСКАЛІВ НА ВОЛИНИ. — 4.020 ПОЛОНЕНИХ МОСКАЛІВ.

ВІДЕНЬ, 25. вересня. — Міністерство війни доносить, що австрійські війска відперли напади Москалів на Волини, задаючи їм тяжкі втрати.

Урядове донесенє звучить:

„На Волини, де Москалї нагромадили значні сили війск, розпочали вони здовж боєвої лінії сильний наступ і в деяких місцях удало ся їм підійти близко наших становищ. Всї ті напади наші війска відбили, причім Москалї потерпіли дуже тяжні втрати.

„Число Москалів, полонених в четвер і пятницю над рікою Іквою, виносить 4.000 жовнірів і 20 офіцирів.

„Над долїшним бігом ріки Стиру відділи нашої кінноти здобули кілька сіл, які Москалї боронили з великим завзятєм".

КРОВАВА БИТВА КОЛО НОВО-АЛЕКСИНЦЯ.

ВІДЕНЬ, 26. вересня. — Про битви на східнім воєннім терені оголосило міністерство війни отсї урядові вісти:

„Москалї робили вчера дальше великі зусиля, щоби переломити нашу лінію коло Ново-Алексинця. Битва, яка тут тривала без перестанку через кілька днів, покінчила ся цїлковитим пораженєм Москалів. Коли лише російські війска підійшли близше наших становищ, мусїли з великими стратами уступати назад.

„Вчера пополудни і вечером Москалї перевели на полудне від Ново-Алексинця десять нападів, а всї без успіху. На схід від Залозець на російській границї полонили ми досить сильний відділ Москалів".

РОСІЙСЬКИЙ РАПОРТ ПРО БИТВИ НА ВОЛИНИ.

ПЕТРОГРАД, 25. вересня. — Російський головний штаб подає отсї вісти про загальне воєнне положенє на Волини:

„В завзятій битві в околиці сіл Коропужнє і Головчиці недалеко Дубна російські війска полонили 30 офіцирів і 1.600 жовнірів. Наступ переведено під сильним огнем австрійської артилерії, через що наші війска були приневолені уступити назад за ріку Ікву.

„Коло Ново-Алексинця (на північний схід від Залозець) полонили ми протягом послідних днів около 3.000 людий і здобули 4 машинові кріси.

„Після останних рапортів, які надійшли з поля битви в околици Луцка, число полонених зросло на 128 офіцирів і 6.000 жовнірів".

Вже від тижня російські рапорти доносять щодня про великі успіхи на Волини. Щоби надати їм більшого значіня, згадує ся в тих рапортах про тисячі полонених. Однак Москалям доси не удало ся перейти ані ріки Стиру ані його допливу Ікви. Противно, над Іквою потерпіли вони дуже тяжкі втрати, до чого і самі признають ся.

—o—

ВІЙСКА МАКЕНЗЕНА УСТУПИЛИ ЗА ОГІНСЬКИЙ КАНАЛ.

БЕРЛІН, 25. вересня. — Урядове донесенє подає отсї вісти:

„Війска Макензена були приневолені з причини великої переваги російських війск опустити становища на схід від Логишина і уступити за Огінський канал. В часї відвороту полонили наші війска російський відділ, зложений з двох офіцирів і 100 жовнірів".

Москалї, маючи здовж боєвої лінії зелїзничий шлях Барановичі-Ровно, кинули проти армії Макензена значні сили, стараючи ся обійти і відтяти головну часть його війск.

Російські телеграми з приводу сего хвилевого успіху розписують ся про велику побіду над Припетию і заповідають скоре відобранє утраченого міста Пінска.

АРМІЯ КНЯЗЯ ЛЕОПОЛЬДА НА ПІВНОЧИ ВІД БАРАНОВИЧ.

БЕРЛІН, 24. вересня. — Про операції армії князя Леопольда подає урядове донесенє отсї вісти:

„При переслїдуваню неприятеля коло Корелич (на північ від Баранович) наші війска переломили опір Москалів.

„Дальше на полудне наші війска в битві зі задною російською сторожию полонили 100 Москалів і здобули кілька машинових крісів".

БАВАРСЬКА АРМІЯ ЗДОБУЛА МІСТО НЕГНЕВИЧІ.

БЕРЛІН, 25. вересня. — Урядове донесенє звучить:

„На північ від Корелич Москалї ставлять сильний опір. Наші війска здобули місто Негневичі (на північний схід від Новогородка).

„На схід і полудневий схід від Баранович на західнім березї ріки Щари наші війска посувають ся дальше наперед. Коло місцевости Липска полонили наші війска кількасот Москалів".

Отсї вісти вказують на се, що армія баварського князя посунула ся вже на північний і полудневий схід від Баранович, де перетинають ся два головні зелїзничі шляхи.

В ОКОЛИЦЇ БАРАНОВИЧ ПОЛОНИЛИ НІМЦЇ 500 МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН, 26. вересня. — Урядовий звіт подає:

„Війска баварського князя Леопольда полонили в битвах в околиці Баранович понад 500 Москалів".

НАСТУП НІМЕЦЬКИХ ВІЙСК В НАПРЯМІ МІНСКА.

БЕРЛІН, 25. вересня. — Праве крило Гінденбурга на цілій лінії наступає в напрямі Мінска, який є тепер головним предметом операцій в тій части воєнного терену. Від півночи і заходу німецькі війска зближили ся до Мінска на віддаленє всего 100 кільометрів від міста.

Головна німецька кватира доносить:

„Російські напади коло Вілєйки і Рабуна зістали відбиті з великими стратами для неприятеля. Наші війска зближили ся вже до Вишнева. Російські війска ставлять сильний опір, знищивши за собою всї мости через ріки і потоки".

Місцевість Вишнів є положена у віддаленю 100 кільометрів на захід від Мінска.

МОСКАЛЇ ОПОРОЖНЮЮТЬ МІНСК.

ЛОНДОН, 24. вересня. — З Петрограду доносять, що російські воєнні власти приказали опорожнити Мінск, столицю губернії тої-ж назви.

Опорожненє відбуває ся в подібний спосіб, як се переведено в инших містах Росії. Все, що могло би мати військову вартість, вивезено з міста, а передівсїм уладженя фабрик і сирі матеріяли, які могли би служити до виробу оружя.

Школи, бібліотеки, музеї і прочі наукові інституції перевезено до міст в глиб Росії. Цивільне населенє одержало приказ опустити місто.

В БИТВІ НАД БЕРЕЗИНОЮ І НІМЕНОМ СТРАТИЛИ МОСКАЛЇ 900 ЛЮДИЙ В ПОЛОНЕНИХ.

БЕРЛІН, 26. вересня. — Послїдний урядовий звіт німецького головного штабу подає отсї вісти:

„На схід від Вілєйки наші війска відбили напади Москалів.

„На схід від Вишнева переломили ми в кількох місцях російську лінію. Битва в тій околиції відбуває ся дальше.

„Дальше на північний захід прогнали ми Москалів через ріку Березину (доплив Німену).

„Над Німеном заняли наші війска місцевости Любча і Делятичі, причім полонили 900 Москалів і здобули 2 машинові кріси".

ДАЛЬШИЙ НАСТУП НІМЦІВ НА ДИНАБУРГ. — 1.000 ПОЛОНЕНИХ МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН, 25. вересня. — Урядовий звіт головного німецького штабу звучить:

„На полудневий захід від Леневада німецькі війска заняли дальші села Розе і Стріге.

„В околиці Динабурга, на полудневий схід від місцевости Смеліна наші війска взяли приступом дальші російські становища. Притім полонили вони понад 1.000 Москалів".

—o—

ТРЕТА ВОЄННА ПОЗИЧКА В НІМЕЧЧИНІ. — 10 МІЛЇЯРДІВ МАРОК.

БЕРЛІН, 23. вересня. — Вчера скінчив ся речинець для деклярацій в справі третої воєнної позички в Німеччині в сумі 10 мілїярдів марок.

Загально панує переконанє, що зголошеня на позичку перейшли значно повисшу суму. Оцінюють, що надвишка числить около 2 мілїярди марок.

В АВСТРІЇ ПОКЛИКУЮТЬ ПІД ОРУЖЄ ДАЛЬШІ КЛЯСИ ЗАГАЛЬНОГО ОПОЛЧЕНЯ.

ЦЮРІХ (Швайцарія), 26. вересня. — З Відня надійшли вісти, що речинець покликаня 18-літних до війска є назначений на 15. жовтня. Прочі річники: 19, 20 і 21 літ, як також від 38—45 літ будуть покликані в половині падолиста. Найстарші кляси, які обіймають загальних ополченців у віці від 45—50 літ, будуть покликані до війска з кінцем падолиста.

ГРАФ БОБРИНСЬКИЙ ЗБОЖЕВОЛІВ.

БЕРЛІН, 22. вересня. — Телеграма з Бродів доносить, що граф Бобринський, котрий в часї заняття Галичини Москалями був генеральним губернатором Галичини і в тім характері витав у Львові царя, збожеволів.

Комісія, яка заняла ся розслїдженєм умового стану Бобринського, довідала ся на підставі оповідань сьвідків, що Бобринський дістав манію на тлї релїгійнім. Він намагав ся всїми силами змусити населенє Галичини до принятя цареславя. На улицях нападав він часто на російських офіцирів, складаючи на їх неморальність головну вину за неудачі російської армії.

ВІЙНА НА МОРИ:

НІМЦЇ ЗАТОПИЛИ АНГЛІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ З 900 КІНЬМИ.

ВАШІНҐТОН, 25. вересня. — Американський консуль з Лївerпуль (в Англії) доносить, що коло Фестнет німецька підводна лодка затопила англійський корабель „Англо-Коломбієн", який віз з Канади транспорт 900 коний до Англії.

НА БАЛКАНІ:

НА БАЛКАНІ КИПИТЬ.

ЛОНДОН, 26. вересня. — Оголошенє мобілїзації в Болгарії викликало велике заворушенє і в прочих балканських державах.

Греція оголосила частинну мобілїзацію своїх сухопутних і морських сил. З Румунії також надходять вісти, що кождої хвилї надіють ся видання приказу до переведеня мобілїзації.

З Болгарії доносять урядово, що зарядженa мобілїзація не має на цїли розпочати якісь неприязні кроки супроти Румунії або Греції. Болгарія була приневолена з огляду на непевні часи перевести мобілїзацію і задумує надальше задержати невтральність.

Вісти з Риму, Парижа і Лондону доносять, що війна на Балканї є неминуча. Ходить поголоска, що союзники приготовили вже 150.000 війска, яке має висісти на побережу Болгарії до співдїланя з армією Греції проти Болгарії.

Наступ англійських союзників у Франції і Бельгії, як також наступ російської армії в Галичині і на Волини, мають на цїли вплинути на положенє на Балканї. Англія і її союзники мають надію, що через останні успіхи зможуть вплинути на Болгарію, щоби вона не лучила ся з німецькими союзниками.

РОДИМЦЇ! СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ І НА ДАР ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ!

"SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
published three times a week: Tuesday, Thursday and Saturday by Ukrainian National Association at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ANDREW SAWKA, manager
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTION:	ПЕРЕДПЛАТА:
In United States: $2.00 per year, $1.00 per 6 months, 0.75 per 3 months	В Злучених Державах: на рік $2.00, на пів року $1.00, на 3 місяці 0.75
In Jersey City, Canada and other foreign Countries: $3.00 per year, $1.50 per 6 months, $1.00 per 3 months	В місті Jersey City, до Канади і других країв: на рік $3.00, на пів року $1.50, на 3 місяці $1.00
Single copy 3 cents.	Поодиноке число 3 центи.

За кожду зміну адреси платить ся 5 центів.

Адреса: SVOBODA
83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Всї моні-ордери і чеки треба виписувати на адресу „Svoboda".

При висиланю замовленя належить долучити моні-ордер або чек.

Число телефону 498 Jersey City.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS — MEMBERSHIP LABEL

За всї оголошеня поміщувані в „Свободі" редакція не відповідає. — Рукописий не звертає ся.

НЕПОРОЗУМІНЯ В ОСНОВАХ.

—o—

III. Від приїзду делєґата З. У. Р.

Непорозуміня і трудности, про які я згадував, не є нинїшні, але вони розвивали ся цїлими лїтами в Америцї і мало хто прикладав ся до сього, щоби сї противенства злагодити. Навпаки, внутрішна борба перед вибухом війни перевисшала всї дотеперішні. Виглядає се так, що сїм худих коров хоче з'їсти сїм товстих на те лише, щоби дальше бути худими. Ся борба була в повнім розґарі якраз тоді, коли я приїхав до Америки (2. жовтня 1914. р.) з припорученя тодїшної Головної Української Ради. Я є оптиміст і тому вірю, що злі відносини і люди, що блудять, можуть поправити ся. І з сею вірою підняв ся я миротворної роботи, запрошуючи на спільну нараду на день 8. жовтня 1914. року репрезентантів істнуючих економічних орґанїзацій і редакцій, порадивши ся наперед головних урядників У. Н. Союза, Вп. о. Підгорецького і Преосьвященного Владики Ортинського, при чім мушу виразно зазначити, що князь грецько-руської церкви в Америцї згодив ся на те, щоби запросити п. Бичинського, редактора пресвитеріянського „Союза". В означенім дни явили ся репрезентанти орґанїзацій, крім визначених Преосьвященним Владикою сьвящеників. Щойно при кінци нарад явив ся Вп. о. Підгорецький. Я отворив збори, представив цїль мого приїзду і просив вибрати собі президію тай секретарів, бо сам я не мав права перепровадити збори і я зовсїм не впливав на хід нарад. Припадково вибрано предсїдателем зборів п. Бичинського, чим я дуже здивував ся, бо в нас в Галичинї у таких випадках вибирає ся предсїдателем представника найсильнїйшої партії. Пізнїйше дехто толкував менї, що квестія вибору предсїдателя зборів се дрібничка; впрочім зі сьвящеників не було нїкого, а головний уряд У. Н. Союза мав тоді своє засїданє і тому нїхто з урядників не міг бути предсїдателем. Коли явив ся на нарадї о. Підгорецький, то поставив справу скликаня Українського Сойму в Америцї, на що присутні заявили свою згоду оплесками. При кінци приступили учасники зборів до вибору Тимчасового Комітету, згодивши ся на засаду, що до нього мають увійти репрезентанти істнуючих орґанїзацій по одному, але вибирає ся лише присутних на зборах. До Комітету увійшов між иншими і о. Підгорецький яко голова „Провидїня"; а тому, що представник грецько-католицької консисторії, Вп. о. Понятишин не був на зборах, лишено се місце вільне і порішено віднести ся до о. Понятишина з запитом, чи він прийме сей мандат. Тому, що не було ще всїх членів Комітету, не вибирано голови, а рішено вибрати його на другім засїданю, котре мав скликати предсїдатель зборів п. Бичинський. На дїлї п. Бичинський нїколи більше на засїданю не явив ся, бо йому за далеко і тому я сам скликав слїдуюче засїданє, діставши наперед устну заяву о. Понятишина, що він прибуде на засїданє. Колиж мимо приреченя о. Понятишин не явив ся на засїданю, члени Комітету уважали, що він є чимсь перешкоджений, одначе були переконані, що він буде належати до Комітету і вибрали його головою Тимчасового Комітету.

Заки Тимчасовий Комітет прийшов до ладу з вибором президії, стало ся таке, чого нїхто не сподївав ся. В часописи „Америка" появив ся звісний зазив на з'їзд до Філядельфії на день 8. грудня 1914. р. У відозві не було ясно сказано, хто має право брати участь у зборах, але мож було заключати, що тут розходить ся о делеґатів руських парохій яко репрезентантів усього руського народа. Під відозвою був підпис: † Сотер, епископ. Розуміє ся, що ся відозва викликала незвичайно велику констернацію між членами Тимчасового Комітету. Нїхто не знав, що сей з'їзд має значити. З одної сторони, зі сторони Преосьвященного Сотера була згода на утворенє спільного Комітету, з другої сторони читає ся лише в „Америцї" поклик на з'їзд, а в додатку Преосьвященного Сотера не стало у Філядельфії, бо виїхав на канонїчну візитацію. Приватною дорогою одначе доходили вістки, що Владика страшно обурений на се, що п. Бичинський був предсїдателем зборів і, уважаючи се за визов для нього, скликає з'їзд чимскорше, щоби Тимчасовий Комітет не міг скликати Сойму.

Тимчасовий Комітет, в котрім стало брав участь о. Підгорецький, зійшов ся на нараду і тоді по довшій дискусії ухвалено заняти таке становище: або 1) що філядельфійський з'їзд повинен відбути ся яко з'їзд греко-католиків в цїли обговореня церковних справ і насильного введеня православної релїґії в Галичинї та заложеня протесту проти виведеня митрополита Шептицького, або 2) що з'їзд може бути з'їздом народним, але треба його відложити, а порозуміти ся передтим зі всїми орґанїзаціями, щоби виминути на будуче всяких непорозумінь. Я підійняв ся невдачної ролї посередника і поїхав до Філядельфії, де я заклинав аранжерів на всї сьвятощі, щоби числили ся з ріжними противенствами, які є між американськими Українцями, і щоби своїм поступованєм на будуче не липали підкладу до незгоди. Не помогли нїякі арґументи, натомісць я почув слова, що з недовірками і иншими нема що числити ся, а моє говоренє не вмістне, бо занадто льоґічне і т. д. Значить, аранжери з'їзду хотїли показати силу і власть і не гадали числити ся з дійсними трудностями; вони думали, що вони є репрезентантами не лише грецько-католицьких вірних яко таких, але усього народа і, що сей нарід має їх слухати і в церковних і в народних справах. І в тім власне лежала засаднича похибка, яка мусїла відбити ся пізнїйше, а якої наслїдки відчуває ся дотепер. Коли би аранжери були запросили на вступні наради усїх впливовійших людий, коли би були станули на засадї, що одиницї, спосібні до працї, треба пошанувати, хочби лише через те, що узнає ся їх істнованє, був би з'їзд вдав ся; всї люди чекали чогось і тоді були склонні до спільної працї, хтонебудь був би її ініціятором. Міжтим іґноровано всїх.

Я предчував, що сей спосіб поступованя викличе знова нечувану борбу, яка в такій історичній хвилї може нам нанести непредвиджені втрати. І тому я старав ся всїми силами вплинути, щоби сей з'їзд мав марку грецько-католицьку, бо лише такий окремий з'їзд мав рацію і лише грецько-католицьких вірних яко вірних може закликати епископ. Натомісць скликанє народного з'їзду, на котрім могли би взяти участь Українцї без ріжницї партійних і релїґійних переконань, міг перепровадити Владика лише дорогою попередного порозуміня з ріжними ґрупами. В додатку такий народний з'їзд, з огляду на заініціовану акцію Тимчасового Комітету, виглядав на зломанє народної солїдарности і на звичайну кириню. Причиною, чому я брав участь у з'їздї, чому я проти волї аранжерів сього з'їзду виголосив реферат, чому я в „Свободї" представив справу, що се був з'їзд для злуки греко-католиків, Галичан з Угорцями, чому я Нюйорчанам радив здержати ся з критикою з'їзду на вічу,—було се, що я хотїв перед сьвітом закрити кириню нашого найвисшого Достойника, бо перед сьвітом ми є відвічальні за кожду нашу одиницю і похибки кождої одиницї йдуть на рахунок загалу.

Моїх змагань, щоби охоронити нашого Достойника перед компромітацією, не хотїли зрозуміти аранжери з'їзду; натомісць пійшла в рух цїла машина сплетень проти мене особисто; на менї не лишено сухого рубця.

Мимо сього я не можу вилїчити ся зі свого засадничого оптимізму. Я вже згадував, що я вірю, що люди, пізнавши свій блуд, поправлять його. А я бояв ся, щоби в американській українській пресї філядельфійський з'їзд не викликав шаленої борби і проти Владики і проти духовенства, яке дістало розказ прибути на з'їзд, бо перед сьвітом ми були би показали ся, що нещастя рідного краю нас не обходять, ми хочемо себе взаїмно з'їсти. Я скористав з нагоди, що в „Свободї" було місце співробітника і вступив в склад редакції, в тім переконаню, що я зможу вплинути на спокійне редаґованє „Свободи". Я вірив, що в межичасї вибрана у Філядельфії „Руська Рада" сама зрозуміє, що вона є орґанїзацією для Русинів греко-католиків в Америцї, а тимчасом треба підготовляти скликанє Сойму, який би заняв ся виключно справами старокраєвими. Я їздив по вічах, нарадах, випитував людий про їх думку, „десять раз мірив", і коли я був певний, що все як слїд приготоване, за згодою всїх українських чинників, отже і духовенства з околиць Ню Йорку, „А. Р. Ради" і Владики, котрі нїчого не відповіли на мої листовні пропозиції — отже мовчанкою на них згодили ся, — я скликав нараду для вибору Комітету. А на нараду була крайна пора, бо нарід дуже непокоїв ся і став мене підозрівати, що я загирив справу.

І повторила ся давна історія: Коли перший раз почав нарід обєднувати ся, творячи Тимчасовий Комітет, розбито сї змаганя скликанєм екстра-з'їзду, а коли тепер — також за згодою всїх чинників, бо нїхто не протестував — піднято наново змаганя до обєднаня, то знова появляють ся проби розбиваня сеї роботи з криком „лапайте злодія". І се є траґедія нації в так важній хвилї. Колиж буде конець сьому пеклу?

Др. С. Демидчук.

Христя Алчевська.

ПОКЛІН З УКРАЇНИ.

Ой, пійду я у степи безкраї,
Де велике сонце вільно сходить,
Вільний птах під хмарами співає
Вільна дума по травицї бродить...
Я козацтва силу позбираю,
Я розвію в полї хвилю суму,
Пісню волї всїм я заспіваю,
В серцях збуджу я народну думу.

* * *

Ви всї — братя Українцї,
Дїти бідного народу
І воюєте без збруї
І в погоду і в негоду.
Я несу вам пісню волї,
Щоб полекшити страждане,
Я несу вам гомін филї,
Вітру буйного лїтанє.
Я несу вам вільні співи,
Вільний гомін, подих моря,
І поклін мій з України,
Де вже сходить волї зоря!

ГОЛОС КАНАДІЙСЬКИХ УКРАЇНЦЇВ.

(Допись).

South Slocon, Sept. 20, 1915.

Хвальна Редакціє! Ваша „Свобода", яка приходить сюди до Савт Слокон, справдї підносить нас на дусї. Вирізки зі „Свободи" в анґлїйській мові даємо читати тутешним Анґлїйцям. А деякі післали ми до Лондону. Однак сего ще дуже мало, щоби познакомити анґлїйський загал про нашу справу. Ми перечитали статю у „Свободї" (число 105) від канадійського Українця. І так дуже радіємо, що хтось уже озвав ся. Нас в Канадї є сотки тисяч і всї ми, гадаю, годимо ся з думками того Канадійця. Хвиля, яку переживаємо, повинна кождого нашого земляка спонукати до народного дїла. Наші серця мусять бити сильнїйше як колись, наші очи мусять звертати ся все в сторону нашої вітчини. Нашому народови богато можемо помогти і ми тут за глибоким океаном. Ми Канадійцї не зробили нїчого через цїлий рік для наших рідних в краю. Хтось скаже, що ми оправдані. Нї, нїколи! Ми кажемо, що ми не Австрійцї і не Москалї. Як так, то покажім, що так воно і є і або бути народом, або не зватись Українцями! Братя і Сестри зі Злучених Держав! Ми чуємо, що Ви збираєте ся на Вашу сьвяту нараду (Сойм). Ми чекаємо на Ваш Сойм з найбільшим напруженєм і віримо, що Сойм мусите скликати як найскорше і порозумітись разом з канадійськими Українцями, **котрі є горожанами сього краю і можуть удати ся за обороною свого народу таки до британійського правительства.** Нехай буде в нас одна витичена дорога, одно серце, один напрям, одно порозуміне: там в Галичинї і на Буковинї і в Злучених Державах і в Канадї.

Поможім нашим лїдерам зробити зачате дїло і стиймо рука в руку з ними, щоби зачате дїло вийшло на хосен нашому поневоленому людови. Хто лїпше знає, най береть ся за дїло; ми пійдем за ним, хоч би і як тяжкою дорогою.

Українець із Савт Слокон, Б. К.

ДАР ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦЇВ.

(На ранених і вдови та сироти по убитих.)

21. Інтернешенел Фолс, Мінн. Шановна Редакціє! Тутешні Українцї і Українки зложили на руки Томка Козли, Олекси Петринчука і Демка Юрковича отсї жертви: Олекса Микитюк $1.25; Михайло Шостаковський, Володимир Скибінський, Демко Юркевич, Олекса Петринчук, Томко Козла, Дмитро Яцчук, Василь Андрейчук, Михайлїна Нагурська, Анна Петрик, Олекса Мирон, Петро Юркевич, Михайло Пшак і Іван Мельничук по $1.00; Іванна Юркевич, Стефан Гарасімка, Демко Журик, Віктор Бучинський, Никола Костачук, Дмитро Фівчук, Михайло Нагурський, Роман Сміт, Іван Гулька, Іван Гищка, Стефан Тащук, Михайло Сплячук, Петро Андрушко, Дмитро Шестопалька, Василь Ткачук і Георгій Павлюк по 50 цнт.; Георгій Гнатюк 30 цнт.; Теодор Кулавець, Никола Марук, Георгій Фівчук, Василь Зубрик, Павло Німчук, Текля Бачинська, Антін Бачинський, Михайло Фівчук і Михайло Постолюк по 25 цнт. Разом $24.80. За пересилку заплачено 20 цнт. — Остало $24.60

Всї ті жертводавцї складали свої датки охотно і радо, тож належить ся їм щира подяка. — З поважанєм, Олекса Петринчук.

22. Кріксайд, Па. Хвальна Редакціє „Свободи"! Наша місцевість Кріксайд є дуже мала і Українців тут небогато, однак ми не забуваємо за старий край, за наших братів, котрі кров свою проливають за нас. — З нагоди весїля п. Франца Кухарського промовив щирими словами до присутних гостий п. Прокіп Іванюк і представив всїм присутним теперішне положенє нашого українського народу в Галичинї. На зазив п. П. Іванюка жертвували на Фонд визволеня України і на дар для Українських Січових Стрільцїв слїдуючі добродії: Прокіп Іванюк $2.50; Еміліян Буртик $1.50; Дмитро Мучка, Юрій Рилик, Петро Куриляк, Франц Кухарський, Василь Пастернак, Йосиф Книгиніцький і Антін Голинський по $1.00; Дмитро Голутяк, Василь Рилик, Дмитро Дропко, Роман Гнатюк, Іван Чуба, Іван Семанюк, Стефан Батіг, Антін Рилик, Петро Рилик, Григорій Рилик, Михайло Куш, Николай Бучковський, Василь Пастернак, Юрій Верний, Антін Голинський II. і Дмитро Костюк по 50 цнт.; Дмитро Пуставський, Василь Підгірний, Юрій Верний, Йосиф Міндер, Теодор Гнатюк, Іван Голутяк, Теодор Кулїковський, Филип Казїбродюк, Юліян Голинський і Олекса Мельник по 25 цнт.; Іван Пастернак (син Василя) 10 цнт. Разом $21.60. З того $10.00 на Фонд визволеня України, а $11.60 на дар для Українських Січових Стрільцїв. — Прокіп Іванюк. $11.60

23. Рочестер, Н. Й. Поважана Редакціє! На весїлю в т. Д. Коритка жертвували отсї добродії: Д. Коритко і Д. Братусь по $1.00; Д. Татиґа, М. Шибала, І. Юган і А. Печарська по 50 цнт.; Т. Гнатків, Т. Цїміхуд, В. Бачинська і К. Коритко по 25 цнт.; дрібними датками $1.08. Разом $6.08. За пересилку заплачено 8 цнт. — Остало $6.00

Невелика се жертва, але щира. Дай Боже, аби вона вийшла на пожиток нашим Січовим Стрільцям, котрі своєю кровю здобувають волю України. Американські Українцї! Не жалуйте того марного цента для наших Січовиків, котрі кладуть свої молоді голови за нашу Вітчину! Нуж до працї, бо настав слушний час! Всїм жертводавцям щире козацьке спасибіг! — З поважанєм, Д. Братусь.

24. Колрідж, Па. П. Микола Величко, редактор „України", надїслав збірку з віча, яке відбуло ся в Лузерн, Па., дня 6. вересня с. р., в квотї $6.00

25. Вікторія Майнс, Монд, Онт., Кан. С. Савчинський жертвував $1.00

26. Гарґвен, Альберта, Кан. Андрій Андрухів жертвував $1.00

Сума оголошена в сїм числї „Свободи" виносить $51.20.

Оголошено в ч. 112 „Свободи" $153.37.

ЗАГАЛЬНА КВОТА $204.57

ЖЕРТВИ

НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

Прислали дальше:

568. Ню Йорк, Н. Й. На весїлю у п. Д. Ушока дня 19. вересня с. р. жертвували на Фонд визволеня України слїдуючі добродії (збіркою занимав ся п. С. Подвірний, а заохочували до неї пп. С. Подвірний і Т. Дїдоха): Д. Ушок, М. Василїв і В. Клїновська по $1.00; Юрко Бабій і М. Сїкора по 50 цнт.; М. Герун, П. Благовська, Ю. Коморніцька, К. Вітвор, К. Вільчук, К. Хіначевський, П. Копчак, К. Руснак, В. Закалюжний, М. Калуй, М. Галїч і Т. Дїдоха по 25 цнт.; дрібними датками $1.85. Разом $8.85. За пересилку заплачено 8 цнт. — Остало $8.77

569. Пітсбурґ, Па. Хвальна Адмінїстраціє! На Фонд визволеня України заходом п. Гр. Пука з **Редман Мілс, Па.,** зложили слїдуючі добродії: Корнель Дудич, Григорій Лашко і Гр. Пук по $2.00; Петро Куаїв, Роман Гулей, Сидір Безпятий і Йосиф Бурек по $1.00. — Разом $10.00

З поважанєм, Ол. Бучак.

570. Зельма, Саск., Кан. М. Катрич жертвував на Фонд визволеня України $0.75

571. Колдейл, Па. Михайло Сидор жертвував на бідні сироти в старім краю $1.00

572. Клївленд, Огайо. Відділ У. Н. Союза ч. 102 жертвував на Фонд визволеня України (гроші прислав п. К. Стадник) $20.00

573. Гарґван, Альберта, Кан. На вдови і сироти в старім краю жертвували: Андр. Андрухів, Григ. Надурак і Григ. Черкас по $1.00. — Разом $3.00

574. Еджмір, Л. Ай., Н. Й. Катерина Кушнір жертвувала на бідні вдови і сироти в старім краю з нагоди освободженя її рідного села Плотичі (пов. Бережани) з російського наїзду $1.00

575. Кріксайд, Па. П. Прокіп Іванюк надїслав на Фонд визволеня України частину із збірки на весїлю п. Франца Кухарського (поіменний виказ жертводавців поміщено в рубрицї „Дар для Українських Січових Стрільцїв" ч. 22) $10.00

576. Колінвуд, Огайо, П. Ковловський жертвував на Фонд визволеня України $1.00

577. Шенандоа, Па. На іменинах у Владислава Винника жертвували за старанєм Гр. Гевчука на голодуючих в Галичинї отсї добродії (гроші надїслав п. Андрій Дишель): Гр. Гевчук і Ів. Шевчук по $1.00; А. Панькевич, П. Гевчук, А. Дишель, Ст. Дацко, Мих. Винник, А. Гевчук, Кат. Шевчук, Вр. Шалковський і Т. Гевчук по 50 цнт.; Ю. Мирханська, Д. Гнатюк, Ан. Винник і Пр. Гнатюк по 25 цнт. — Разом $7.50

Сума оголошена в сїм числї „Свободи" виносить $63.02.

Оголошено в ч. 112 „Свободи" $22.145.37.

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН $22.208.39

Др. Іван Франко.

БАГНО ГНИЛЕЄ.

(Посьвята Росії).

Багно гнилеє на сходї Европи
Покрите цьвіллю, зеленю густою!
Розсаднице недумства і застою,
Росіє! Де лиш ти поставиш стопи,

Повзе облуда, здирство, плач народу,
Цвите бездушність, наче плїсень з муру.
Ти тиснеш і кричиш: Даю свободу!
Дреш шкуру й мовиш: Двигаю культуру!

Як не сїчеш, не бєш, в Сибір не шлеш,
То мов опир із серця соки ссеш,
Багно твоє лиш серце й душу дусить.

Лиш гадь і слизь росте й місцнїє в тобі;
Свобідний дух або втїкати мусить,
Або живцем вмирає в твоїм гробі!

ДОПИСИ.

З LUZERNE, Pa.

Заходом Тов. „Запорожська Січ" в Лузерн, Па., відділ 9. Р. З. Товариства „Вільна Україна", відбулось народно-українське віче дня 6. вересня 1915.

Віче отворив місцевий організатор п. Йосиф Цибух словами: „В здоровім тїлї здорова душа". По короткій передмові покликав на предсїдателя віча п. М. Ільчука з Нантікок, Па., на що присутні одноголосно згодились.

П. М. Ільчук, подякувавши за вибір і довіре до нього, завізвав присутних, щоб спокійно заховувались під час віча на галї та щоб уважно вислухали рефератів. Відтак покликав на секретарів віча пп. В. Гартмана з Лузерн і С. Величка з Колрідж, Па., на котрих присутні одноголосно згодились. Відтак забрав голос п. Микола Величко, редактор часописи „Україна" і в своїй довшій промові представив нам початки української держави, стан державної автономії України за часів Б. Хмельницького, причину упадку української держави і житє нашого народа аж до теперішних часів. Зібрані нагородили шан. референта грімкими оплесками. Відтак забрав голос п. Й. Катула, предсїдатель Р. З. Товариства „Вільна Україна". Він в своїй бесїдї змалював положенє Українців в Америцї, котрі під сю пору, не зважаючи на рідний край, вступають до всяких ворожих нам орґанїзацій, а передвсїм до кацапських і рівночасно тимсамим підпирають свого завзятого ворога, котрий за їх гроші купує кулї на їх батьків, братів, синів та сестер.

Потім забрав слово п. Гриців, чоловік старший лїтами, робітник майнерський. В своїй простій але щирій промові представив зібраним теперішнє господарованє Москалів в Галичинї і їх надужитя над нашим народом і т. п. По промові п. Гриціва нїхто більше не зголошував ся до голосу, тому п. М. Величко вніс слїдуючі резолюції:

1) Ми, Українцї зібрані на вічу 6. вересня 1915. р. в Лузерн, Па., взиваємо австрійське правительство, щоби висказало свої основні гадки щодо вільної української держави. А нашим репрезентантам, котрі в кровавих днях судьби людства опікують ся нашими справами, виявляємо свою подяку і рівночасно заохочуємо їх до дальшої працї для рідного народа.

2) Висказуємо своє признанє і пошану нашим Другам і Другиням „Січовим Стрільцям", що в важкій хвилинї зрозуміли вагу українського історичного питаня і стали до бою з нашим відвічним ворогом — катом.

3) Загал Українців, зібраний на вічу 6. вересня 1915. р. в Лузерн, Па., заявляє як австрійському так і німецькому правительству, що український нарід не годить ся на найованє українських земель, які під зглядом етноґрафічним належать до українського народа. Ми грімко протестуємо проти подїлу сих земель між чужі нації, згл. держави!

4) До нашої репрезентації на родинї звертаємо ся з просьбою донести сї резолюції до відома австрійському правительству.

5) Висказуємо своє признанє репрезентантам закордонної України, що в так важній хвилї питанє державної самостійности українського народа поставили на сьвітове форум.

6) Нашу українську пресу в Америцї просимо залишити партійні порахунки, а працювати виключно для української справи.

Зібрані гості з великим ентузіязмом сї резолюції приняли і ухвалили. Відтак п. М. Величко просив присутних о добровільні жертви на українське військо „Січові Стрільцї", на що присутні згодились і вибрали окремий комітет до збираня жертв на повисшу цїль. Присутні радо приняли внесенє п. М. Величка і жертвували лепти, о скільки фінансові відносини робітника на се зволяли.

Жертвували слїдуючі: Стефан Лазар $1.00; Іван Гартман, Гриньо і Юстина (??), Василь і Анна Барабаш і Йосиф Цибух по 50 цнт.; Сеньо Слепчак, Лесько Лазар, Василь Слепчак, Павло Лазар, Микола Волянський, Дмитро Гриців, Матвій Андрусів, Григорій Шанц, Микола Паньків, Іван Сенюк, Франко Пісецький, Андрусь Терпеливий, Михайло Ільчук, Петро Джурак, Стефан Яцинюк, Василь Мерчинський, Антін Гуменюк, Михайло Куцій, Данило Цеплий і Ілько Ткач по 25 цнт.; п-ні Гриців 20 цнт.; Петро Шанцак, Михайло і Анна Довнік по 15 цнт.; Петро Цисин, Іван Сумінський, п-ні Пісецька, Яким Кібала, Олекса Палюга і Олюсько Головчак по 10 цнт. Разом зібрано $9.15. По відтрученю коштів віча оста-

ючу жертву вислано до ред. „Свободи" на фонд „Січових Стрільців".

Хотяй се віче не було так величаве, то однак як на околицю Лузерн, се досить красний початок, в затінку, де майже сама темнота кацапська проживала. Але й тут знайшлась горстка сьвідомих Українців, що зрозуміли вагу нинішної доби і скликали народне українське віче. Несподівано галя заповнилась публикою як з Лузерн так і з Нантікок. Тейлор і т. д.

Належить зазначити, що таких сьвяточних зібрань українських поселенців в околиці Лузерн, Па., майже доси не було. Весь український народ спав тихим сном, аж недавними часами український органїзм почав будитись до нового житя.

Віче закінчено народними піснями: „Ще не вмерла Україна", „Не пора" і иншими.

Всім жертводавцям як і комітетови віча складаємо щиру подяку.

В. Гартман, С. Величко,
секретарі віча.

ЛИСТИ З РІДНОГО КРАЮ.

I.

Лист з села Щавне, повіт Сянік, писаний дня 25. серпня 1915 до Василя Гриника в Скрентон, Па., від його братової, якої муж находить ся в російській неволи.

Дорогі Василю і Ільку! Ваш лист ми отримали, котрий справив нам велику потіху в нашім горю. Пишу Вам о нашій біді, якої ми зазнали підчас побуту Москалів в нашім селї. Москалї приїхали до нас минулої осени і були за 4 тижні тай повтїкали, але опісля вернули назад і були через 18 неділь. **Зрабували нам збіже, сїно, худобу і коні;** лишили нам лиш одну корову і 4 вівці. У Вашої сестри Марисї лишили лиш одну корову на пятеро дітий і лишили двоє коний, а решту всьо забрали. **Найбільшу шкоду заподіяли нам, що зрабували склеп (крамницю), а дім спалили:** також той дім, що Митро купив від Хіля — спалили. Пійшов наш цїлий доробок з димом. Щастє, що хату не спалили, бо маємо бодай де мешкати. За склеп і за дім не пишіть нїчого Митрови, щоб ся не суятив. Швагер Ленко (муж Марисї) повнить службу вартового при зелїзничій стацїї таки в нашім селї і навідує ся часто до дітий. Брат Ваш Іван робить на колїї при вартї. Хто не пійшов до війни, то кождий має тут якусь роботу. Правда, що у поли нема що робити, бо мало ми що сіяли: раз що була велика посуха, друге не було худоби рілю обробити, а третє не було зерна на насїнє, бо **Москалї що запопали, то брали.** Дякуємо Богу, що нас при житю лишили і що нашої хати не спалили, бо **богато будинків понищили.** Пишете нам о Митрі, то ся дуже радуємо, що жиє, і дякую Вам, щосьте йому гроший післали; прошу Вас, пішліть йому пару зимових убрань, а по війні ми Вам се винагородимо. Я дістала від него кілька карток і дуже-м ся тим потїшила, що жиє, бо є надія, що по війнї верне до нас. Але тепер вже пять місяців як не маю вістоньки від него; післалабим йому гроший та не знаю як. Напишіть йому, щоб ся за нас не журив, бо ми на житє гроші маємо; вже три рази фасувалам гроші з державної каси. Коб лиш та війна скоро скінчила ся, то якось, єще будем жити на сьвітї. Колись пізнійше напишу Вам дещо більше, а тепер не можу... Гроший нам покищо не посилайте, бо гроші єще маємо. Правда, що тут велика дорожня, але ще на якийсь час нам вистарчить. Тепер доношу Вам смутну новину, що мої тато померли вже два місяцї тому. Поздоровляю Вас, Василю і Вас, Ільку, — Ваша братова Юстинка.

КОЛОМИЙКИ.

—о—

Довідав ся я новину та із Галичини,
Що там нарід із голоду пропадає, гине.

От писав ми рідний батько о своїй недолї,
Яку тепер тяжку-кваию проживають в Сколї.

Тяжко жити на тім сьвіті, бо нема що їсти
Така страшна дорожнина, що не мож вповісти.

От і прийде умирати з голоду страшного,
Який остав по наїзді війска московського.

Як би не ті Москалиска, можнаб було жити,
А так нема ані скибки хліба укусити.

Москалї в нас рихтувались сидіти на віки;
Як ся наші остро взяли, то гнали їх в ріки.

От недовге панувавє їх і в Сколїм було,
Бо огнем їх засипали, то лише загуло.

Не знали вони тїкати через наші гори —
Так падали як солома від Сколя до Дори.

Будуть вони памятати наші красні гори;
Який мали почастунок у весняні пори.

А Карпати як стояли так будуть стояти;
Ой будуть їх Москалики по-вік памятати.

Слава Богу, гори чисті, воля в них віджила,
Бо утїкла з них ворожа московськая сила.

Не забудьте, милі братя, за свою вітчину,
Спомагаймо як лиш можем нашу Україну!

Написав Володимир Цогла,
S. W. Starkweather Ave., Cleveland, O.

"Svoboda" in Canada.

On the 22nd day of September, 1915, the Editor of "Svoboda", 83 Grand St., Jersey City, N. J., U. S. A., forwarded the following letter *to the Postmaster General in Ottawa, Ont., Canada:*

Dear Sir,

For some time past, since the present war had started, we have been informed several times that the postmasters in different cities and towns of Canada either withhold our newspaper, or refuse to accept for dispatching the subscription rate for it, or threaten our subscribers with fines for subscribing it. These last few days we received two complaints of this kind from our subscribers, one from Good Eve, Sask., the other form Sudbury, Ont.

The reason for this unfavorable attitude of the Canadian post officer is reported to be the alleged inimical attitude of our newspaper towards the Canadian, respectively British government. This opinion, however, about the attitude of our newspaper, and our nationality in general, is based on the full absence of truthful informations.

We, the Ukrainians, a nationality numbering about 40 millions of people, inhabit in our majority (some 33 millions), the Southern part of Russia, where we demand for ourselves freedom which is denied to us to such extent that we are forbidden to use our native language in public meetings. For this reason both the Ukrainians coming from Russia as well as those from Austria (who, by the way, are known in Canada as Ruthenians, or Galicians) long for the transformation of the government of Russia and in this direction they utter their voices. This is also the attitude of our newspaper, which has many subscribers in Canada. *But, on the other hand, our newspaper never behaved inimically either to British or Canadian government,* as this can be testified by the declaration by our editor-in-chief, which was sent to the *Manitoba Free Press* in Winnipeg on the 30th day of August, 1915.

The things are quite different as to our subscribers. When they get news about the unsuccessful efforts of the Russian army and display openly their joy on account of this, it does not necessarily happen under the influence of "Svoboda" since the news of this kind they can read in all the Canadian newspapers. And, therefore, they will not be prevented from doing so through prohibiting the circulation of "Svoboda".

Writing this our declaration we have in view to call the attention of the Canadian authorities to the fact that their position towards the Ukrainians is mistaken and could be explained only by it being influenced by the accusations made by the enemies of our national movement.

As a matter of fact, our newspaper is being published in a neutral country, by people who are the citizens of the United States, and this government itself looks that strict neutrality be maintained by different groups.

The editors understand also very well that it is not allowed to meddle in a mischievous way with the affairs of any adjacent country.

For the present time we are positively sure that we are guiltless of any transgression of the laws of Canada and we ask you kindly to command your subordinate officers not withhold our newspaper, nor to frighten our subscribers from subscribing, nor to refuse dispatching money to our address.

We hope that this explanation will set aside all the anxiety of the Canadian authorities about our attitude and will bring about a further loyal treatment of our newspaper on their parts. We hope that our request will be granted and

we remain, Dear Sir,

very truly yours

Joseph Sletkewicz,
Editor of "Svoboda";

Andrew Sawka,
Manager of "Svoboda".

НОВИНКИ.

ЕМІҐРАЦІЯ ПО ВІЙНІ.

Після гадки аґентів перевозових компаній до Европи, то по скінченій війні, а навіть три до чотири роки по заключеню мира не треба зовсім сподівати ся того, щоб тут прибували з Европи численні еміґранти. Противно, еміґрація оберне ся і відси дуже богато стане повертати до старої вітчини. Після гадки аґентів зараз в перших 6 місяцях по заключеню мира виїде відси принайменьше пів міліона людий.

Сотки тисячів Німців, Австрійців, Мадярів, Болгарів і прочих народностий зараз по заключеню мира виїде відси до Европи, щоб наочно переконати ся, що стало ся з їх ріднею і майном. Особливо надіють ся, що до Галичини дуже богато буде вертати, щоб заощадженими тут грішми і своїми руками помочи до відбудови знищеного Москалями краю. Вже тепер — так говорять аґенти корабельних компаній — отсї люди, заробляючи дуже гарні гроші (?), зложили стільки, що стали „незавиcимими" і властителї фабрик дуже тяжко через се можуть дати собі з ними раду. Що сума пів міліона не є така велика, вказує на се обставина, що як в 1908-ім році наступила тут фінансова кріза, то протягом пів року покинуло 661,924 людий Злучені Держави. Кромі Українців і Мадярів та Поляків наступить також сильна поворотна еміґрація Айришів, Шкотів, Французів, Швайцарів і Сирійців, які тепер наслїдком німецької війни підводними лодками не мають відваги пускати ся в дорогу до старої вітчини.

Коли сї всї дешеві робітники покинуть Злучені Держави, то сьому краєви прийде ся наслїдком того се болючо відчути, особливо при будові зелїзниць і у майнах.

—о—

ЩО ПИСАВ СОЦІЯЛЇСТИЧНИЙ УЧЕНИЙ ПРО АВСТРІЮ.

Один з найбільших соціялїстичних учених **Енґельс** у своїй праці п. з. „Загранична полїтика Росії", яка появила ся друком перед 25-ти роками, писав про значінє Австрії осьтак:

„Як довго царат не буде розбитий революцією, так довго Австрія є конечна яко заборола проти завойовницької, розбишацької традицийної полїтики російського царату, зверненої на захід і на Царгород. **Як довго царат не розбитий, так довго програна Австрії буде програною загально-европейської демократії і соціялїзму.**"

—о—

КИТАЙ ОСТАЄ РЕПУБЛИКОЮ.

З Пекіна, столиці Китаю (Хін), доносять: Китайське правительство, аби не потребувати наново старати ся о признанє зі сторони других держав, рішило дня 7. с. м. задержати в Китаю републиканську форму правлїня надальше, але зробити президентуру досмертною і наслїдною. Такі вісти вийшли з високих урядових кругів.

Ґенерал Лї-Юан-Генґ, про якого доносили, що він дня 2. с. м. зрезиґнував був зі становища заступника президента, проводив підчас засїданя ради дорадників дня 6. с. м., а часописям позволено оповістити про згоду в поглядах межи ним і президентом Юан-Ші-Каєм.

Рада дорадників, що па зарядженє президента урядує тепер замісць парляменту, є іменованим тїлом і складає ся з 60 членів. Тій раді так зване товариство мира предложило було просьбу, в якій домагало ся відновленя монархічної власти в Китаю.

—о—

ВІДКРИТЄ НОВОЇ ЗЕМЛЇ НА ПІВНОЧИ.

Вільгялмур Стефансон, провідник Канадійської Підбігунової Експедиції, сповіщає про відкритє нової землї на далекій північи.

Вістка про се наспіла з Аляски під датою 16-го с. м., а вислана Стефансоном з острова Банск, що лежить на північний схід від Аляски.

Стефансон виправив ся у північні ледові сторони в червни 1913 року і перебуває там до сеї пори. В марті 1914 він пустив ся пішки з двома товаришами на шуканє нової землї в неозначених на мапах околицях, яку він дійсно знайшов під 77 степенем ширини і 115 степенем західної довжини. Тепер він знаходить ся на острові Банкс і лагодить ся до точного розслїдженя нововідкритого краю.

—о—

ВАРТІСТЬ ЧАСОПИСИ.

Одна українська канадійська часопись пише про другу українську канадійську часопись так:

„**Вартість часописи лежить у змісті часописи.**

„Колиж взяти до рук ту часопись, то що бачимо? Бачимо, що в ній нема нїчого такого, що підносило би її вартість аж до тої степени, щоби редакція могла вихваляти ся її добротою. Там кождий перечитає богато ріжних новинок, часом редакційну статю, в якій тяжко доглянути якогось витиченого напряму, і т. д.

„Все воно написано так недбало, уложене так по рутенськи, до того ще кожда річ, що там надрукована, зраджує таку велику недостачу знаня української мови і правописи, що аж прикро робить ся, коли згадати, що тісамі пани мають сьміліcть критикувати другі часописи.

„**Часопись повинна бути відзеркаленєм стремлїнь тої ґрупи людий, що її коштом вона виходить**".

Сї слова більше ще пасують до деяких українських ґазет у Злучених Державах, власне до тих, котрі в останнім часї показали таку велику охоту „критикувати" всїх і вся..

ОПОВІСТКА.

До пошкодованих в Торонто, Онт., Канада. Нарада пошкодованих вкладчиків збанкротованої компанії відбудеть ся в Вест Торонто дня 2-ого октобра на 305 Ройс Аве. о 7-ій годинї вечером.

Пошкодовані.

ОГОЛОШЕНЄ НАРОДНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ.

До Народної Канцелярії надійшли зі старого краю листи для слїдуючих осіб:

1) Антін Чернявський — з Волчковець, пов. Снятин.

2) Николай Бальоник — з Городницї, пов. Городенка.

3) Николай Хабаль — з Ясенівця, пов. Долина (2 листи).

4) Олекса Челей — з Дубшари.

Просить ся інтересованих подати свою точну адресу і долучити на покритє коштів пересилки 25 цнт.

—о—

Отсим повідомляємо всїх інтересованих, що листи до старого краю відсилаємо кождого тижня, покористуючи ся найдогіднїйшими кораблями. Окремих посьвідок на вислані листи ми не пересилаємо, хиба на случай, коли лист до старого краю був реджістрований (пересилка реджістрованого листа до краю коштує 40 ц.).

Гроші передаємо до пересилки кождої пятницї. Тому хто бажає собі, щоби гроші відійшли до старого краю, повинен постарати ся, щоби до четверга находили ся вони в наших руках. Посьвідченє банку на висилку гроший посилаємо точно того дня, коли гроші зістали до краю вислані.

—о—

Всї чеки, монї ордери і листи адресувати і посилати на адресу:

INFORMATION BUREAU,
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Народна Канцелярія
„Укр. Нар. Ради" в Америцї.

ПОЗІР! ПОЗІР!
УКРАЇНЦЇ З БОСТОН І ОКОЛИЦЇ!

Театральний кружок української читальні ім. Тараса Шевченка відограє

В НЕДЇЛЮ, 3-го ЖОВТНЯ 1915 р.

перше представленє

„ВЕРХОВИНЦЇ"

в галї Укр.-Руської Католицької Церкви,
25 Ferdinand Street, Boston, Mass.

ДІЄВІ ОСОБИ:

Антін Ревізорчук, молодий Гуцул ...... п. Т. Пастущак
Марта, його мати ...... п-на Каправівна
Параня, його суджена ...... п-на А. Осадчук
Максим Тихоньчук, старий Гуцул, дядько Паранї ...... п. Остап Косїй
Прокіп, державний стрілець ...... п. Йосиф Ничай
Анна, його жінка ...... п-на М. Слота
Гершко, арендар в місточку, біля Львова .. п. Іл. Чопик
Фельдфебель ...... п. Н. Галатин
Мандатор в гуцульськім селї Жабю ...... п. С. Безубка
Комісар циркулярний з Кут. ...... п. Петро Бодnар
Офіцир від піхоти ...... п. Мих. Ничай
Опришки: п. Іван Балко, п. М. Ничай, п. Іл. Волощук, п. І. Чопик, п. Дм. Ксьондзик, п. М. Пастущак.

Режісер: п. Николай Навроцький.

ЦЇНИ МІСЦЬ: Крісла І-рядні по 50 цнт.; ІІ-рядні по 35 цнт.; ІІІ-рядні по 25 цнт.

Початок точно о год. 6-тій вечером.

114 КОМІТЕТ.

ПОЗІР! РОЧЕСТЕР, Н. Й. ПОЗІР!

Комітет до будови „Народ. Дому", в склад котрого входять всї укр. Товариства і Братства, устроює представленє:

ДВА ДОМИКИ І ОДНА ФІРТКА

комедія в однїй дії Льва Лотоцького

В СУБОТУ, ДНЯ 2-го ЖОВТНЯ 1915 р.
в литовській гали, 575 Джозеф Аве.
ПО ПРЕДСТАВЛЕНЮ БАЛЬ.
Початок о годині 7.30 вечером.
Вступ 25 центів.

Товариші робітники! Не гайте ся прийти на се представленє і поперти сю сьвяту нашу справу. Справа так важна і пекуча, що не потребує навіть заохоти, а прямо кождого обовязком прийти на се представленє. Штука дуже чудова і займаюча. Тому приходіть всї і кличте своїх знакомих.

Пригадує ся всїм інтересованим також і те, що зараз на другий день т. є. 3-го жовтня, в неділю о 2-ій годині пополудни в тій самій гали відбуде ся загальний мітинґ в справі будови Нар. Дому. Тому просимо також і тих, котрі інтересують ся тою справою, щоби прибули на той мітинґ.

114 П. Стеценко, предс.

Братство св. Отця Николая,
відділ 5 Українського Народного Союза в Асторія, Л. Ай.
— устроює —

В СУБОТУ, ДНЯ 2-го ЖОВТНЯ 1915 р.

БАЛЬ

в гали під ч. 210 Флушінґ Аве., Асторія, Л. Ай.
Початок о годинї 5-ій вечером.
Вступ 25 цнт.

На сей наш Баль запрашаємо сердечно всїх Русинів і Русинок так місцевих як і з поблизької околицї, а за гарну і веселу забаву ручить

114 КОМІТЕТ.

КАТАЛЬОҐ ДАРОМ! ДАРОМ!

Пишіть сейчас нині по безплатний ВЕЛИКИЙ ІЛЮСТРОВАНИЙ КАТАЛЬОҐ. Спис найновійших книжок ріжного видання, не пожалуєте наколи напишете, бо защадите гроші. Пишіть на адресу: 104—

RUSKA KNYHARNIA IMPORTOWA,
951 W. Erie St., Dept. H., Chicago, Ill.

ВЕЛИКА ОФЕРТА

Передна часть з пуделка Nebo вартує ½ ц.
Цїлий купон вартує ½ ц.

CASH COUPON 10 Cigarettes 5c

NEBO CIGARETTES

Ножик — Оправа в рогів оленя — 2 острі. ДАРОМ за 40 купонів або передних частий з пуделок. (Можуть бути одні і другі) — Богато инших цїнних презентів.

3¾ цаля

Цїлий купон і передна часть пуделка має однакову вартість.
Одні і другі виміняєсь на цїнні презенти.
(Ся оферта кінчить ся 31. грудня, 1915)
P. Lorillard Co., Inc., New York Est. 1760

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

(За оголошеня поміщені в сїй рубрицї платить ся по 1½ цента за кожде слово за одноразове поміщенє, а за дальші поміщеня по 1 цнт. за слово за кождочасне поміщенє. — Оголошень женитьби не приймаєсь.)

Пошукую свого брата **МИКОЛУ СЛЇВІНСЬКОГО** і сестру **МАРІЮ РОМАНОВИЧ**, котрі походять з села Новосілки, пов. Підгайцї. Тому два роки перебували під ч. 10-20 Манґатан евеню, Ґрінпойнт, Бруклин, Н. Й. Вони самі, або хто о них знає зволять ласкаво зголоситись на адресу: Michael Sliwinski, 406 James St., Hamilton, Ont., Canada. 113-15

Пошукую свого брата **ВАСИЛЯ ШПАКА**, родом з села Самолусковець, пов. Гусятин. Передше перебував в Канадї в Торонто, Онтаріо, а опісля виїхав до Злучених Держав. Хто би о нїм знав, або він сам, нехай зголосить ся на адресу: Mr. Harry Spacky, Box 316, Newmarket, N. H. 112-14

Пп. **П. ЛЕВАНДОВСЬКИЙ** з Гамільтон, Онт. і **АЛЕКС. БЕЛЬМАС** з Муз Джов, Саск., з Канади, зволять подати свої докладні адреси до адмінїстрації „Свободи". Справа дотичить висланої ними передплати на „Свободу". 109—

Анна Ґарайда пошукує своєї матери **МАРІЇ ҐАРАЙДА**, з села Кролика Волоського, пов. Сянік в Галичинї. Вона перебуває в Америцї около 30 лїт а давнїйше перебувала в стейтї Пенсильвенія. Хто знає її побит, або вона сама, нехай зголосить ся на адресу: Анна Тройнер, 208 Stagg St., Brooklyn, N. Y. 114-16

ШІКАҐО, ІЛЛ. Подає ся до відома всїм інтересованим, що **УКРАЇНСЬКИЙ КРУЖОК САМООБРАЗОВАНЯ** в Шікаґо, Ілл. уряджує наукові виклади кождої середи о год. 8. вечером і кождої недїлї о год. 2-ій попол. під ч. 1624 Вест Супірїор Ст. Молоді особи можуть дістати добру пораду, коли би хотїли пійти до якихсь шкіл. 108в—

ПОБІЛЬШЕНЯ ФОТОҐРАФІЙ!

$1·50 і більше

робота ґарантована — з рамами і шклом від 75 цнт. до $5.00 і більше

лише під адресою: 108в-

MARIA KOSTIW, 69 Sussex St., Jersey City, N. J.

НАУКА АНҐЛЇЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ МУЩИН І ЖЕНЩИН.

Практичний курс конверсації і курс торговельний, 3 вечери в тижни, вівторок, четвер і пятниця від 8. до 9.30. Учеників розділюєсь на кляси після їх знаня анґлїйської мови. Іспитуєсь після їх здібности. Безплатні місячні товариські сходини. Платить ся $2.00 місячно. Школа отвираєсь 28-го серпня. Голосїть ся або пишіть по подробицї і поясненя до головної наукової інституції:

Y. M. C. A. 105-115

1421 Arch St., Philadelphia, Pa.

ХТО ХОЧЕ МАТИ свій або своїх родичів портрет на полотнї, великий 20x16 цалїв, котрий можна мити водою, нехай зголосить ся або напише по інформації і цїну; маємо також портрети Тараса Шевченка на полотнї, великі 24x20 ц., цїна один доляр. Книжки до читаня, молитвенники, Кобзарі, „Українські Музи", книжки о теперішній війнї, календарі і всякі инші. Катальоґ даром. Пишіть на адресу: 76—

RUSKA KNYHARNIA,
im. T. Szewczenka
168 E. 4th St., New York, N. Y

ПОЗІР! З причини другого інтересу, спродам около 50 ріжного рода

ТЕАТРАЛЬНИХ КОСТЮМІВ

з всїми приборами до характеризованя за приступну цїну.

Добра нагода для аматорських кружків або поодиноких людий хотячих заробляти добрі гроші без клопоту. 112-14

По інформації пишіть до:

JULIUS PAWCHAK,
109 North 7th Street, Brooklyn, N. Y.

ПОЗІР РОДИМЦЇ! Виробляємо ҐЕРДАНЦЇ з коралик ів до годинників з гербом України. Цїна одного ґерданця без годинки 2 доляри, з нікльовим ґварантованим годинником 3 доляри. Маємо також коралики у всяких кольорах, цїна 25 цнт. за один бонч. Адресуйте: RUSKIJ BAZAR, 168 E. 4th Street, New York, N. Y. 94—

ВЖЕ ВИЙШЛА З ДРУКУ ДУЖЕ ВЕСЕЛА ОПЕРЕТА В 3-ОХ ДІЯХ

ОХ! НЕ ЛЮБИ ДВОХ!

написав Антоній Ів. Нагорянський.

Ся книжка надає ся вповні для аматорських театральних вистав. До відограня потрібно всего 4 женщини і 8 мущин. — Цїна за прим 25 цнт., за 12 примірників $2.25. — Шліть замовленя враз з належитостю до:

"SVOBODA", 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

ВИКАЗ

убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота (інфантерія)
стр. = стрільці (єгри)
у. = улани
д. = драгони
а. = артилерія (полева)
а. кн. = артилерія кінна
а. гір. = артилерія гірська
а. кр. = артилерія кріпосна
г. = гавбиці (полеві)
г. т. = гавбиці тяжкі
пи. = піонiри
сап. = сапери
тр. = трен (достава амуніції і живности)
с. = санітети
л. = ляндвер (піх. кравової оборони)
у. л. = улани ляндвери
а. л. = артилерія ляндвери
г. л. = гавбиці ляндвери
з. о. = загальне ополчене (ляндштурм)
ж. = жандармерія
ск. ст. = скарбова сторож.

Подане при имени число означає полк (регімент), баталіон або дивізію.

(Дальше).

Листа утрат ч. 143
видана 17. марта 1915.

РАНЕНІ:

Карпинець Никола, 77 п.
Карпович Олекса, 30 стр.
Катрун Данило, 43 а. л.
Кіндрачук Матій, 58 п.
Кізлик Дмитро, 35 з. о.
Конюр Йосиф, 77 п.
Копач Іван, 35 з. о.
Кошіль Кіндрат, 35 з. о.
Коваль Михайло, 77 п.
Козбур Прокіп, 35 з. о.
Кравчук Григорій, 58 п.
Кравчик Петро, 20 п.
Крулік Ілько, 77 п.
Кровіцький Олекса, 77 п.
Круппала Андрій, 35 з. о.
Крупчак Іван, 80 п.
Куцібала Яків, 29 а.
Кугівчак Іван, 77 п.
Кушик Семен, 35 з. о.
Куравський Антін, 77 п.
Легелза Дмитро, 77 п.
Лендзюк Онуфрій, 35 з. о.
Левків Дмитро, 35 з. о.
Лошнів Андрій, 35 з. о.
Лисейко Петро, 77 п.
Майса Григорій, 77 п.
Макарський Никола, 35 з. о.
Маньовський Олекса, 302 з. о.
Марків Іван, 77 п.
Матковський Іван, 77 п.
Матвіів Володислав, 43 а. л.
Мазяпа Михайло, 77 п.
Мельник Іван, 43 а. л.
Метельський Олекса, 35 з. о.
Мотиль Данило, 77 п.
Муц Юрко, 32 л.
Мисько Василь, 77 п.
Михайлишин Михайло, 58 п.
Михалевич Йосиф, 35 з. о.
Насадюк Никола, 43 а. л.
Недович Дмитро, 43 а. л.
Никифорук Абрам, 30 стр.
Охота Теодор, 35 з. о.
Олексій Яків, 20 п.
Оленюх Петро, 35 з. о.
Онишко Теодор, 77 п.
Партика Василь, 77 п.
Пасічник Іван, 35 з. о.
Пазеняк Іван, 35 з. о.
Петришкевич Теодор, 77 п.
Пізюра Іван, 35 з. о.
Подлуський Михайло, 43 а. л.
Попович Юрко, 43 а. л.
Познанський Йосиф, 32 л.
Процьків Антін, 43 а. л.
Прокоп Михайло, 77 п.
Прошак Пилип, 20 п.
Прийма Іван, 77 п.
Пришляк Дмитро, 77 п.
Рабчук Іван, 58 п.
Ровецький Василь, 43 а. л.
Рушала Йосиф, 77 п.
Рушковський Іван, 35 з. о.
Савка Станислав, 77 п.
Сенціско Іван, 77 п.
Сеньків, 77 п., 5 комп.
Скибик Яків, 35 з. о.
Собчак Яків, 20 п.
Собкович Роман, 77 п.
Содляк Петро, 77 п.
Солярчик Іван, 20 п.
Сольчаник Василь, 77 п.
Солимко Кирило, 77 п.
Стасишин Гринько, 35 з. о.
Степанчак Никола, 77 п.
Сторожук Гнат, 43 а. л.
Сторожук Михайло, 35 з. о.
Стреч Петро, 58 п.
Строновський Йосиф, 43 а. л.
Сивак Дмитро, 43 а. л.
Терешкевич Теодор, 77 п.
Токарчик Михайло, 20 п.
Томашевський Петро, 77 п.
Трипник Никола, 43 а. л.
Хилярський Станислав, 35 з. о.
Чуприцький Йосиф, 35 з. о.
Шелига Юрко, 20 п.
Юнак Никола, 77 п.
Юник Микита, 35 з. о.
Юрковський Йосиф, 80 п.
Ягелло Петро, 35 з. о.
Янів Іван, 77 п.
Янів Іван, 77 п.
Ярош Іван, 77 п.
Ярош Іван, 43 а. л.

ПОЛОНЕНІ:

Луців Іван (ляйтн.), 20 п. (в Росії)
Місик Антін (кад.), 20 п. (в Росії)
Антоник Іван, 13 стр.
Безушків Теодор, 9 л.
Безверхний Каспер, 35 з. о.
Блащак Вавринь, 20 п.
Блажко Никола, 35 з. о.
Бойчик Теодор, 35 з. о.
Борозний Семко, 35 з. о.
Булига Василь, 20 п.
Бурлая Йосиф, 20 п.
Ващишак Омелян, 20 п.
Вісецький Войтко, 35 з. о.
Вирка Маріян, 32 л.
Глива Іван, 20 п.
Гойняк Теодор, 20 п.
Гук Тимко, 35 з. о.
Закарчемний Андрій, 35 з. о.
Івасюк Ілько, 30 стр.
Качмар Григорій, 13 стр. (в Росії)
Качор Антін, 35 з. о.
Калічинський Юрко, 30 стр.
Кальвара Броніслав, 32 л.
Кардаш Семен, 30 стр.
Кавецький Антін, 35 з. о.
Кец Михайло, 20 п.
Козінчук Юрко, 30 стр.
Козуб Войтко, 20 п.
Крайняк Кароль, 20 п.
Кучмак Никола, 35 з. о.
Кусневич Іван, 32 л.
Лісовяк Бартко, 35 з. о.
Лобурак Олекса, 30 стр.
Мацелюх Тома, 35 з. о.
Максимюк Григорій, 30 стр.
Медицький Роман Антін, 13 стр. (в Росії)
Овсянка Андрій, 20 п.
Паховський Іван, 32 л.
Петрус Іван, 30 стр.
Прусак Михайло, 20 п.
Романчукевич Олекса, 13 стр., ран. (у шпитали в Росії)
Руснак Йосиф, 20 п.
Савуляк Никола, 9 л. (в Росії)
Столярчук Никола, 13 стр. (у шпитали в Росії)
Табачук Олекса, 13 стр. (в Росії)
Хмеляк Андрій, 20 п.
Цекот Петро, 13 стр., ран. (у шпитали в Росії)
Чайка Антін, 20 п.
Штен Никола, 13 стр. (у шпитали в Росії)
Штокайло Василь, 35 з. о.
Яцків Михайло, 30 стр.
Яцко Ілько, 30 стр.
Ярач Іван, 32 л.

ДОПОВНЕНЯ І ПОПРАВКИ
оголошені в лісті ч. 143.

До лісти страт ч. 15:

Майка Михайло, 57 п., ран. і пол. (в Росії)

До лісти страт ч. 68:

Приведа Григорій, 13 п., ран. і пол. (в Росії)

Листа утрат ч. 144
видана 19. марта 1915.

УБИТІ:

Адамишин Йосиф, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Андрейко Йосиф, 89 п.
Андрушко Михайло, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Бабун Трофим, 89 п.
Баландюх Василь, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Балух Стефан, 89 п.
Балич Никола, 89 п.
Баражак Каспер, 89 п.
Бардин Михайло, 89 п.
Барила Стефан, 89 п.
Басай Ілько, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Басараба Василь, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Бегай Василь, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Бень Яків, 89 п. (28. X—2. XI, 14)
Березовець Іван, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Безушко Андрій, 89 п.
Білий Іван, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Бобко Іван, 89 п. (2. XI, 1914)
Боруц Теодор, 89 п. (1—2. XI, 14)
Брунець Іван, 89 п.
Бруз Франко, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Бриг Михайло, 89 п.
Бучковський Войтко, 89 п.
Бучма Іван, 89 п.
Бутринчук Михайло, 89 п.
Вандич Войтко, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Васильовський Теодор, 98 п.
Вавро Іван, 89 п. (2. XI, 1914)
Венгрин Іван, 89 п.
Верхун Теодор, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Весоловський Августин, 89 п. (1—7. XI, 1914)
Волошин Петро, 89 п.
Воробець Іван, 89 п. (16—28. XI, 1914)
Вороняк Іван, 89 п.
Ворожбит Теодор, 89 п.
Вовк Стефан, 89 п.
Виндра Михайло, 89 п.
Винницький Іван, 89 п. (17. X—23. XI, 1914)
Гільовський Василь, 89 п. (18. XI—13. XII, 1914)
Гірняк Іван, 89 п. (16—30. XI, 14)
Гнатейко Семен, 89 п.
Гоцкий Стефан, 89 п.
Гогаль Дмитро, 89 п. (2. XI, 1914)
Горечий Павло, 89 п. (1—3. XI, 1914)
Грицак Іван, 89 п.
Грицьків Григорій, 89 п.
Гринів Григорій, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Гуника Никола, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Гайда Олекса, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Галиш Юрко, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Гіль Семен, 89 п.
Гімза Михайло, 89 п.
Гнап Теодор, 89 п., 8 комп. (28. X—2. XI, 1914)
Гольденович Йосиф, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Греськів Іван, 89 п.
Гушко Михайло, 89 п.
Гузяк Григорій, 89 п. (3. XI, 1914)
Даць Теодор, 89 п.
Дацкур Никола, 89 п. (1—3. XI, 1914)
Діяук Василь, 89 п.
Довган Кость, 89 п. (2. XI, 1914)
Дубан Стефан, 89 п.
Дубик Гнат, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Дудик Антін, 89 п.
Дудик Михайло, 89 п. (17—30. XI, 1914)
Думич Андрій, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Думич Григорій, 89 п.
Дупелко Василь, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Душний Григорій, 89 п.
Душинський Йосиф, 89 п. (16—30. XI, 1914)
Дида Йосиф, 89 п.
Дзюпан Михайло, 89 п.
Дзюр Михайло, 89 п.
Дзуман Йосиф, 89 п. (18. XI—13. XII, 1914)
Заброварний Іван, 89 п.
Задорожний Лука, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Задорожний Михайло, 89 п. (1—3. XI, 1914)
Запоточний Йосиф, 89 п. (17—30. XI, 1914)
Зарашка Іван, 89 п. (1—3. XI, 14)
Завада Олекса, 89 п.
Збишків Іван, 89 п.
Зеліневський Олекса, 89 п.
Зьоладик Гаврило, 89 п. (2. XI, 14)
Змийовський Франко, 89 п. (2. XI, 1914)
Зита Михайло, 89 п.
Ільків Михайло, 89 п.
Іванець Никола, 89 п.
Іванків Станислав, 89 п.
Іващко Михайло, 89 п. (2. XI, 14)
Іващко Станислав, 89 п.
Качмар Дмитро, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Качмар Йосиф, 89 п. (18. XI—13. XII, 1914)
Кагрій Теодор, 89 п. (31. X—2. XI, 1914)
Кайсаль Василь, 89 п.
Калеса Стефан, 89 п.
Калиновський Михайло, 89 п.
Каранчевський Теодор, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Каргут Олекса, 89 п. (2. XI, 1914)
Карпа Іван, 89 п., 12 комп. (28. X—2. XI, 1914)
Кашуба Семко, 89 п.
Кава Петро, 89 п., 12 комп. (28. X—2. XI, 1914)
Кіщак Лука, 89 п.
Климчак Кароль, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Кобилянський Гарасим, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Когут Йосиф, 89 п.
Кокоруз Теофіль, 89 п.
Колодка Стефан, 89 п. (28. X, 14)
Комендант Михайло, 89 п. (28. X, 1914)
Кондратович Теодор, 89 п.
Коник Андрій, 89 п. (2. XI, 1914)
Копровський Петро, 89 п., 2 комп.
Костишин Прокіп, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Косопуд Семен, 89 п.
Костюк Юрко, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Костів Іван, 89 п.
Котик Михайло, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Ковальський Лев, 89 п.
Козачкевич Войтко, 89 п. (3. XI—13. XII, 1914)
Козловський Іван, 89 п.
Кравець Василь, 89 п., 11 комп.
Кравець Михайло, 89 п.
Кривощин Йосиф, 89 п.
Кугаєвич Іван, 89 п.
Кукурик Василь, 89 п.
Кульбіда Никола, 89 п.
Кураш Данило, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Курколевський Михайло, 89 п. (2. XI, 1914)
Курницький Стефан, 89 п. (2. XI, 1914)
Курило Василь, 89 п.
Кушнір Іван, 89 п. (2. XI, 1914)
Кузів Іван, 89 п.
Кволик Станислав, 89 п. (1—3. XI, 1914)
Квалик Стефан, 89 п.
Лада Яремій, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Леочко Никола, 89 п.
Лесько Йосиф, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Лещинський Михайло, 89 п. (ур. 1882)
Лев Іван, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Лев Никола, 89 п.
Левчук Данило, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Лоік Григорій, 89 п. (31. X—2. XI, 1914)
Лонковський Альбін, 89 п. (2. XI, 1914)
Лозинський Дмитро, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Лозинський Іван, 89 п., 2 комп.
Луцейко Іван (інф.), 89 п.
Лукач Ілія, 89 п.
Луків Іван, 89 п. (2. XI, 1914)
Лушик Андрій, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Лилик Григорій, 89 п.
Лицак Михайло, 89 п. (3. XI—13. XII, 1914)
Лисяк Теодор, 89 п.
Лихач Стефан, 89 п.
Маца Дмитро, 89 п. (2. XI, 1914)
Мацелко Василь, 89 п. (18. XI—13. XII, 1914)
Мацелюх Михайло, 89 п. (31. X—2. XI, 1914)
Максимович Теодор, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Малаховський Володислав, 89 п. (31. X—2. XI, 1914)
Маличак Йосиф, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Мандзій Никола, 89 п.
Матах Василь, 89 п. (2. XI, 1914)
Матюк Тома, 89 п. (3. I, 1915)
Матвіів Теодор, 89 п. (16—30. XI, 1914)
Матвіів Василь, 89 п.
Мазур Григорій, 89 п. (17—30. XI, 1914)
Мазурик Каспер, 89 п.
Мазуркевич Іван, 89 п.
Медвідь Михайло, 89 п. (18. XI—13. XII, 1914)
Местик Іван, 89 п.
Мончак Йосиф, 89 п.
Москаль Іван, 89 п.
Муляган Григорій, 89 п. (2. XI, 14)
Мушик Антін, 89 п. (3. XI—13. XII, 1914)
Мисак Григорій, 89 п.
Мисько Василь, 89 п. (3. I, 1915)
Мигулка Йосиф, 89 п.
Михальчак Андрій, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Наунко Олекса, 89 п. (2. XI, 1914)
Новицький Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Новославський Теодор, 89 п. (18. XI—13. XII, 1914)
Низник Семен, 89 п.
Оленич Олекса, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Оленич Сафат, 89 п.
Орловський Михайло, 89 п.
Палюха Іван, 89 п.
Пантя Антін, 89 п.
Пасічний Никола, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Паслас Ілько, 89 п. (1—7. XI, 14)
Патиковський Павло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Паук Іван, 89 п.
Павлище Василь, 89 п.
Павлик Демко, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Павлик Никола, 89 п.
Павлишин Антін, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Пеленюк Стефан, 89 п.
Пенрик Михайло, 89 п.
Петровський Іван, 89 п.
Петрущак Іван, 89 п. (3. I, 1915)
Петночко Йосиф, 89 п.
Піх Олекса, 89 п.
Піч Павло, 89 п.
Підгірний Василь, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Підлипний Григорій, 89 п.
Пігульський Іван, 89 п. (2. XI, 14)
Пішко Іван, 89 п.
Піташевський Григорій, 89 п.
Плесак Никола, 89 п.
Плюс Ілько, 89 п.
Полошинович Семен, 89 п.
Процик Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Процишин Людвик, 89 п.
Путко Григорій, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Пилип Іван, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Пилипишин Ілько, 89 п.
Пискурський Іван, 89 п.
Пивовар Андрій, 89 п.
Рабій Йосиф, 89 п., 8 комп. (28. X—2. XI, 1914)
Рабій Йосиф, 89 п. 12 комп. (28. X—2. XI, 1914)
Рапський Лука, 89 п.
Ребець Іван, 89 п. (2. XI, 1914)
Решетило Яків, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Рочняк Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Ролько Никола, 89 п.
Романяк Петро, 89 п.
Романюк Никола, 89 п. (18—28. XII, 1914)
Романовський Михайло, 89 п. (2. XI, 1914)
Росияк Іван, 89 п.
Рудницький Іван, 89 п.
Руснак Іван, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Рущак Михайло, 89 п.
Ридуха Іван, 89 п.
Сайко Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Сало Іван, 89 п.
Сало Максим, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Салоха Алим, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Самуляк Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Савинський Тома, 89 п.
Сех Микита, 89 п. (18—28. XII, 1914)
Семец Стефан, 89 п. (2. XI, 1914)
Семенюк Пилип, 89 п. (1—3. XI, 1914)
Семків Михайло, 89 п.
Семків Стефан, 89 п.
Сенчишин Андрій, 89 п.
Свонка Семен, 89 п.
Сирийник Михайло, 89 п.
Слоцький Антін, 89 п.
Слоцький Йосиф, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Смик Антін, 89 п.
Сник Омелян, 89 п. (31. X—2. XI, 1914)
Сохацький Лев, 89 п.
Соя Петро, 89 п.
Соя Стефан, 89 п. (1—3. XI, 1914)
Соломчак Андрій, 89 п.
Сольський Яків, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Сорока Теодор, 89 п. (31. X—2. XI, 1914)
Сорока Йосиф, 89 п.
Сороколіт Теодор, 89 п.
Співак Кароль, 89 п.
Стахів Іван, 89 п. (1—7. XI, 1914)
Стахурський Роман, 89 п.
Стадник Іван, 89 п.
Ставр Михайло, 89 п.
Стець Іван, 89 п.
Стецяк Володислав, 89 п.
Стельмах Іван, 89 п.
Стельмах Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Сторубчак Андрій, 89 п. (2. XI, 14)
Стовпець Іван, 89 п.
Стирко Филимон, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Судолович Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Сведор Омелян, 89 п.
Свищ Григорій, 89 п.
Сивка Тома (інф.), 89 п., 2 комп.
Тамян Григорій, 89 п.
Телятинський Йосиф, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Терцович Михайло, 89 п. (2. XI, 1914)
Терцович Никола, 89 п.
Томасевич Пилип, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Трач Павло, 89 п.
Третяк Онуфрій, 89 п.
Тріль Іван, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Трубич Михайло, 89 п.
Турчин Михайло, 89 п.
Гурчин Роман, 89 п.
Твардовський Кирило, 89 п.
Твардовський Петро, 89 п.
Гимців Стефан, 89 п.
Гироль Іван, 89 п.
Фартух Теодор, 89 п. (18. XI—13. XII, 1914)
Федорович Іван, 89 п.
Федоришин Іван, 89 п.
Федюк Стефан, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Федун Олекса, 89 п.
Федусь Михайло, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Харкалюс Олекса, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Харко Гнат, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Хомик Олекса, 89 п.
Хомик Іван, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Хомин Василь, 89 п. (2. XI, 1914)
Хроник Михайло, 89 п.
Хриновський Іван, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Хімяк Ілія, 89 п.
Хир Іван, 89 п.
Хитренко Михайло, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Ценців Ілія, 89 п.
Цепельник Іван, 89 п. (2. XI, 14)
Цьвок Іван, 89 п.
Циган Войтко, 89 п. (17—23. XI, 1914)
Чабан Панько, 89 п.
Чабер Казимир, 89 п.
Чегайло Лавро, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Черник Ілько, 89 п.
Чолач Іван, 89 п. (8. XI, 1914)
Чорнобай Петро, 89 п. (3. X—2. XI, 1914)
Чорний Йосиф, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Чума Олекса, 89 п.
Чумала Іван, 89 п. (16. XI—13. XII, 1914)
Чура Станислав, 89 п.
Шаравага Петро, 89 п.
Шереметка Никола, 89 п.
Школяр Теодор, 89 п. (2. XI, 14)
Шкум Андрій, 89 п. (28. X—2. XI, 1914)
Шляхта Михайло, 89 п. (2. XI, 14)
Шуляга Йосафат, 89 п.
Шумило Никола, 89 п. (3. XI—13. XII, 1914)
Шумило-Кульчицький Йосиф, 89 п.
Швець Терентій, 89 п. (3. XI—13. XII, 1914)
Швед Теодор, 89 п. (2. XI, 1914)
Щорба Григорій, 89 п.
Юринець Теодор, 89 п. (1—7. XI, 1914)
Якимець Андрій, 89 п. (2. XI, 14)
Якобишин Петро, 89 п.
Ярема Лука, 89 п.
Яремчук Стефан, 89 п.

РАНЕНІ:

Андрейко Андрій, 89 п.
Андрейко Олекса, 89 п.
Андрейко Володислав, 89 п.
Антоняк Евстахій, 89 п.
Антонів Антін, 89 п.
Антощак Данило, 89 п.
Антощак Петро, 89 п.
Атаманчук Іван, 89 п.
Баба Віктор, 89 п.
Бабчик Іван, 89 п.
Бабчинський Володислав, 89 п.
Бахун Василь, 89 п.
Бачановський Володислав, 89 п.
Багун Маріян, 89 п.
Бакай Іван, 89 п.
Балух Олекса, 89 п.
Банах Михайло, 89 п.
Бандерський Никола, 89 п.
Барабах Володимир, 89 п.
Баран Василь, 89 п.
Баран Іван, 89 п.
Баран Михайло, 89 п.
Баран Прокіп, 89 п.
Бардин Теодор, 89 п.
Барух Теодор, 89 п.
Бариляк Гаврило, 89 п.
Бас Іван, 89 п.
Баталух Ілько, 89 п.
Бех Михайло, 89 п.
Беген Никола, 89 п.
Бей Іван, 89 п.
Бень Орест, 89 п.
Бенюк Семен, 89 п.
Березюк Олекса, 89 п.
Березовський Омелян, 89 п.
Березчак Михайло, 89 п.
Бесага Антін, 89 п.
Безенар Юрко, 89 п.
Бігун Петро, 89 п.
Біяк Андрій, 89 п.
Біяк Михайло, 89 п.
Біль Іван, 89 п.
Білан Іван, 89 п.
Білець Іван, 89 п.
Білута Петро, 89 п.
Блайда Франко, 89 п.
Блащак Павло, 89 п.
Блишюк Федор, 89 п.
Бобер Антін, 89 п.
Бобер Станислав, 89 п.
Бобовський Іван, 89 п.
Бобрик Іван, 89 п.
Бок Олекса, 89 п.
Боднар Петро, 89 п.
Богач Павло, 89 п.
Бояновський Петро, 89 п.
Бойко Іван, 89 п.
Бокало Никола, 89 п.

(Дальше буде).

РУСЬКИЙ ЛІЧНИЧИЙ ІНСТИТУТ.
(Старокраєвого християнського лікаря.)

Се лічниче заведене має вже вироблену славу. Спеціяльно лічать тут застарілі жолудкові недуги, як також перестуджене, запалене легких і другі внутрішні недуги, епілепсію і секретні недуги мущин і женщин. Цілковито вилічую в ревматизму, пухлини і ран, лишай і скірні виклади. Ліки виробляють ся під доглядом лікаря і з вибраних зіл привезених зі старого краю. Лікар говорить по руськи. 25-

Інститут отворений що-дня від рана до 7-ої вечером і виключаючи неділь.

Dr. BUKKI'S MEDICAL INSTITUTE
407 East 58th Str. New York, N. Y.
Betw. 1st Ave & Ave A.

ПОЗІР! Одинока школа механіків, шоферів в польській мові. Зачніть тепер. Сезон автомобільовий треває все. На що Вам оставати без праці, коли можете заробити $15 до $30 як шофер. Наша школа дає комплетний курс, який треває 4 тижні. Наука в день або в ночи. Ґварантуємо лайсенси.

КОШТ $15.00.

International School of Automobile Engineers, 88-111—
147 E. 40th St. New York

ВАЖНА НОВІСТЬ.
КАТАЛЬОГ ПІД НАЗВОЮ:
„ЗБІРНИК СИЛИ, ЗДОРОВЛЯ І ДОВГОЛІТЯ“
друкований в рідній українській мові, небавом вийде з друку. Вишлемо даром кождому, що пришле свій адрес.
MINNESOTA CHEMICAL MFG. CO.
St. Paul, Minn.

ПОЗІР! ЩОСЬ НОВОГО!

Правда, що від давна шукасте такої машинки, щобисьте друкували, самі що ви хочете. Ось бачите доперва появила си машинка, яка є зроблена з заліза; є гарантована і найвідповідніймше до друкованя. На тій машині може кождий чоловік друкувати, без жадної помочи, до тої машинки додаємо усі потрібні прибори а ціна нечувано низька, бо лише $3.50. Вона є варта $15.00, а ми так тано продаємо, щоби кождий був вдоволений. Спішіть ся з замовленями, бо дуже мало їх маємо. Посилайте замовленя враз з ґрішми на адресу: 114вс—

TAYCHERT CO.,
463 N. Halsted St. (Dept. S.)
CHICAGO, ILL.

ПРОФ. ДОКТОР ДЕЙЧ
Доктор медицини

Одинокий ДІЙСНО РУСЬКИЙ проф. доктор (без тлумачів), котрий був в шпиталях Св. Духа, Дитятя Ісуса і других в Варшаві, лічить особисто, совісно і успішно всякі недуги мущин, женщин і дітий. 114в23

Dr. DEUTSCH.
229 East 14th St., New York, N. Y.

ДАРОМ! ЦІЛКОМ! ДАРОМ

Вивчу грати на якім небудь інструменті, єсли тільки Ви любитель музики, не робить ріжниці, чи ви грали на якім інструменті, чи ні. Ґарантую за успіх моєї науки в часі 20 до 25 днів.

Жадайте сегодня катальоґ, залучаючи 2-центову марку на відповідь.

Адресуйте: 114—

T. KASPER.
5719 S. Laflin St., D. A. Chicago, Ill.

ВОЛОСЄ
відросте Вам назад через застосоване наукової методи.
ДЛЯ МУЩИН І ЖЕНЩИН БЕЗПЛАТНО.

Чи Вам випадає волосє? Чи Ви посивіли зі старости? Чи вони занечищені і дикі? Чи маєте порплі і чи свербить Вас скіра? Чи Ви є лисі, чи доперва починаєте лисіти?

Коли Ви терпите котру з вимінених недуг, то не зволікайте, але старайтесь запобічи сему, і замовіть собі ілюстровану книжку в руській мові під заг.:

До лічення.

„ПРАВДА О ВОЛОСЮ“,

яку написав один з европейських специялістів. Ся книга обнимає слідуючі розділи:

Чудеса з волосєм. Будова волося і тімени. Причина випаданя волося і лисеня. Як забезпечити здоровий і гарний поріст волося. Спосіб, яким можна віднискати волосє в 6-ох тижнях. Сиве волосє. Борода. Письма з признанями вдоволених пацієнтів.

Третій тиждень.

БЕЗПЛАТНА КУРАЦІЯ.

Увідомлюємо Вас, що наш власний лік званий: Кальвакура запобігає випаданю волося, нищить порпль і усуває свербленє скіри, змінює і спричинює новий поріст волося. За 10 центів сріблом або почтовими марками, вишлемо Вам доляровий лік КАЛЬВАКУРА № 1 враз звисше згаданою книжкою: ПРАВДА О ВОЛОСЮ. Витніть се оголошенє і вишліть до нас враз з своєю докладною адресою, залучаючи 10 центів до: UNION LABORATORY, Box 501, Union, N. Y. 77вс-

Шестий тиждень.

UNION LABORATORY,
Box 501. UNION, N. Y.

Залучаю 10 цнт. на пересилку і прошу вислати мені сейчас Вашу долярову КАЛЬВАКУРУ № 1. і Вашу книжку: „Правда о волосю“.
(Долучіть се до Вашого замовленя).

ПОДАЮ ДО ВІДОМА УКРАЇНСЬКОГО ЗАГАЛУ, ЩО

1) Я є українським християнським лікарем, котрий говорить по українськи;
2) Я лічу медично і хірурґічно недуги як: слабости уший, носа, горла, очий, легких, серця, жолудка, нирок, викиди шкірні, нервові слабости, геморойди і секретні недуги мущин і полові женщин.
3) Я не є лікарем з медичної клініки або інституту, ані я не зву себе професором, які звичайно роблять бизнес через тлумачів (такий титул може хто небудь уживати в Америці і він не має ніякої вартости), але з огляду на мою численну практику в многих шпиталях, я є в силі дати Вам можливо найліпшу опіку і пораду.
4) Уділюю охотно відповідя на всякі запити кождому, хто до мене зголосить ся або напише: 96—

Dr. JOHN SMITH, Jr., 304 E. 14th St., New York, N. Y.

Офісові години: від 9-ої до 1-ої в пол. і від 6-ої до 8-ої вечер. В неділі: від 9-ої до 2-ої в пол.

ДО ВАС ХОРІ!

Як Ви хорі — се є знаком, що Ваша кров є у злім стані. Кров — се житє чоловіка, — так каже св. Біблія. Як Вам щось долягає удайте ся до нас і замовте собі у нас лікарство STANDARD REMEDY. Як Ви хочете позбутись слідуючих недуг, удайтесь до нас і замовте за 1 дол. наше лікарство STANDARD REMEDY. Лікарство помагає на брак апетиту, жолудок, нирки, гемороїди, біль голови, фребру, нестравність, болячки на тілі, затвердженє, перестудженє, на утробу, слабости жіночі, викиди на твари як прищі. Пішліть нам лише одного доляра, а ми Вам сейчас вишлемо наше лікарство з інструкцією як уживати. Не відкладайте на завтра, але пишіть нині до нас, залучаючи 1 доляра на Standard Remedy.

Моні-ордери виписуйте: 110вс—

THE STANDARD MEDICAL SOCIETY,
3 PINE STREET, Room 118, NEW YORK, N. Y.